

Wet Voorschriften vrijstelling leerplicht bij richtingbezwaren

Bij deze geef ik, thuisonderwijzende moeder van twee dochters, graag mijn reactie.

Ten eerste vind ik het fijn dat thuisonderwijs een duidelijkere plaats krijgt binnen de onderwijswetgeving. Jammer vind ik de aanname dat de kwaliteit van thuisonderwijs laag zou zijn. Er zijn voldoende onderzoeken in binnen en buitenland geweest die aantonen dat thuisonderwijs zeer positieve invloeden heeft op de prestaties en daarbij de toekomst van het kind.

Ik vind dit nieuwe wetsvoorstel niet werkbaar en ervaar zelfs een tegenwerking. Met beperkende maatregelen als: het bijhouden van een administratie; het volgen van cursussen (in de toekomst mogelijk vooraf vastgestelde cursussen); geen tweetalig onderwijs meer kunnen geven zoals ik dat wil, geen langere reizen meer, kan ik juist de kwaliteit van mijn onderwijs niet meer waarborgen.

Ik heb op een middelbare school gewerkt en hoewel dat een mooie tijd was, hoef ik niet meer terug naar de toetsdruk, de opgelegde onderwijsontwikkelingen, de uitval van leerlingen en de vele uitval van leerkrachten.

Bij paragraaf 3, artikel 15a wordt aangegeven dat er voor de start van het thuisonderwijs een gesprek moet plaatsvinden alvorens er toestemming kan worden gegeven. Er kunnen dan op verzoek van betrokkenen andere mensen worden uitgenodigd. De betrokken jongere moet aanwezig zijn bij het gesprek.

Daar heb ik bezwaar tegen. Op een school kan ik begrijpen dat een kind bij het gesprek aanwezig is. Dat is de plek waar het een aantal jaar naar toe zal gaan. Je maakt dan kennis met de mensen en het gebouw. Dat is in het geval van thuisonderwijs niet zo. De kans is heel groot dat ouders en kind de ambtenaar maar 1 of misschien 2 keer zien. Er kunnen op uitnodiging andere mensen aan dit gesprek deelnemen. Wie zijn deze mensen dan? Is dat bijvoorbeeld een collega die betrokken is bij de Jeugdzorg?

Daarnaast zou ik meer uitleg willen over wat er in een dergelijk gesprek besproken wordt. Het een en ander wordt verderop iets duidelijker. Daarin staat dat er inhoudelijk niet over het richtingsbezwaar wordt gepraat. Graag zou ik zien over welke punten er dan wel wordt gesproken. Dit om zo ver mogelijk van het subjectieve weg te blijven.

Een gesprek als het betreffende kind 12 jaar is, kan ik wel begrijpen. In vele situaties is 12 jaar een leeftijd waarbij kinderen ook hun mening kunnen laten horen. Ook hier ben ik benieuwd naar de inhoudelijke punten van zo'n gesprek. Wat is het doel van een dergelijk gesprek?

Er wordt aan gegeven dat ten minste 30 weken voor aanvang van het thuisonderwijs een onderwijsplan moet worden aangeleverd. De reden hiervoor zou mogelijk de administratie rondom het lezen en beoordelen van een dergelijk plan, kunnen zijn. Ouders worden aangespoord om vroegtijdig na te denken over de inrichting van het onderwijs. Dat is een goed punt.

Ik denk alleen niet dat dit het kind ten goede komt. Kinderen zijn veranderlijk, vooral op kleuterleeftijd.

Als ik meer dan een half jaar van te voren een onderwijsplan aanlever, dan kan ik bij de start van het daadwerkelijke onderwijs dat al weer veranderen.

Ook rijst bij mij de vraag hoe strak ik mij aan zo'n plan moet houden en of ik wordt getoetst op het plan wat wij als ouders hebben gemaakt. Uit ervaring weet ik dat een plan fijn is, maar dat er vaak van afgeweken wordt. Dit om het onderwijs zo veel mogelijk toe te spitsen op mijn kinderen.

In artikel 15e, b. gaat het over de pedagogisch- didactische vaardigheden die een thuisonderwijs ouder zou moeten bezitten. En over het onderhouden van deze vaardigheden.

Bij mij komt dan direct de gedachte op dat een thuisonderwijsouder hierbij schoolvoorwaarden moet nabootsen. Een thuisonderwijsouder is geen juf. Opvoeden en thuisonderwijzen zit in elkaar verstrengd.

Wat volstaat als pedagogisch en didactisch verantwoord? Hoe toets je of een ouder de didactische en pedagogische vaardigheden bijhoudt? Moet ik daar dan een administratie over bijhouden? Dan ben ik wel even bezig en ik besteed liever mijn tijd aan het goed onderwijzen van mijn kinderen. Er is dus onduidelijkheid over.

Over de taalvereiste heb ik ook een opmerking. Binnen de thuisonderwijs gemeenschap zijn er veel ouders die tweetalig opvoeden. Nederlands - Engels als voertalen zijn bijvoorbeeld heel normaal. Met Nederland als export land is dat toch goed? Waarom zou het thuisonderwijs dan voornamelijk Nederlands moeten zijn? Ga je naar het hoger onderwijs dan zijn veel lesboeken in het Engels. Een groot voordeel lijkt me als je diepe kennis hebt van de Nederlandse en Engelse taal. Of een andere taal natuurlijk.

Als de inspectie een melding heeft gedaan, wordt de toestemming ingetrokken. Dan hoop ik dat ouders wel de kans krijgen om zich te verbeteren.

Ik vind het nogal een ding dat de inspectie achter mijn voordeur komt. Ik denk dat het grondwettelijk gezien ook helemaal niet kan. Veilig Thuis mag niet zo maar achter mijn voordeur. Dan moeten er meerdere meldingen zijn geweest. Dan zou ik nu van te voren al instemmen met een vorm van toezicht in mijn eigen veilige omgeving. Het grondrecht van onderwijs- en geloofsovertuiging wordt op deze manier ingeperkt. Veel liever kies ik voor een neutrale plek voor een ontmoeting.

Ik vind het jammer dat je niet thuisonderwijs kunt geven nadat je kinderen schoolgang hebben gehad. Ervan uit gaande dat je niet van schoolrichting kan veranderen. Eigenlijk vind ik dat apart, want ik ken veel mensen die grote ontwikkelingen doormaken en daarbij ook van richting of geloofsovertuiging veranderen. Dan zou het onmogelijk zijn voor kinderen om zich bij die richting aan te sluiten qua school.

Een toetsdruk met mogelijk verregaande gevolgen vind ik onnodig. Op scholen ontstaat er ook een cultuur van minder toetsing. Mijn voorstel is het bijhouden van een portfolio.

Ik wil graag binnen mijn geloofsovertuiging passend onderwijs aan kunnen bieden voor mijn kinderen. Daar hoort de flexibiliteit bij die ik nu wel heb. Met deze nieuwe wetgeving zou deze flexibiliteit verloren gaan en uiteindelijk gaat dit ten koste van het kind.

Waarom moet het onderwijs meestal thuis plaatsvinden? Op de middelbare school adviseren docenten om op vakantie te gaan naar bijvoorbeeld een Engels sprekend land als je moeite hebt met de taal en dus het vak Engels. Idem met Duits en Frans. Leerlingen komen dan terug met een diepere kennis van de taal.

Wij zijn met onze dochters 11 maanden naar het buitenland geweest en dat heeft hen in alle opzichten zo veel goed onderwijs opgeleverd. Daar plukken we nu nog de vruchten van. Ik vind dit onderdeel van de nieuwe wet zeer beperkend voor mijn onderwijs.

Conclusie:

Er klinkt door deze nieuwe wetgeving te veel door dat er een schoolse situatie wordt nagebootst. Ik vraag mij af in hoeverre de thuisonderwijsgemeenschap is meegenomen hierin. Ik heb niks hierover gehoord en iedere thuisonderwijzer zou de beleidsmakers zo kunnen vertellen dat dit nieuwe wetsvoorstel onwerkbaar is. Wat is de rol van Stichting Keurmerk Thuisonderwijs en van de thuisonderwijs verenigingen binnen de nieuwe wetgeving?

In dit nieuwe wetsvoorstel zou ik als thuisonderwijzende ouder het dubbele, zo niet driedubbele aan tijd kwijt zijn aan het bijhouden van een administratie. Deze administratie is er alleen maar zodat een ander kan bepalen of het thuisonderwijs voldoende is. Ook zorgt dit wetsvoorstel voor onnodige toets en voorbereidings stress bij zowel kind als ouder. Opgelegde toetsing is sowieso iets waar ik niet op zit te wachten. De kaders van het onderwijsplan zijn onduidelijk. Bij het uitvoeren van de wetgeving kan er naar eigen inzicht een controlekader worden opgebouwd dat zeer streng kan zijn. Kortom, ik kan niet achter dit voorstel staan.